

Is carrière sluipmoordenaar van ons kind?

Tekst: Monique Hordijk
Foto: ilsevoois.nl
Bron: http://www.peuteren.nl/zwanger/carriere_sluipmoordenaar_van_kind.php
Website: Peuteren.nl

Telefoon. Met een behendige zwaai legt ze kleine Femke over haar schouder voor een boertje, en vist met haar vrije hand de Nokia uit haar tas.

'Hoi. Ja, nee... Ik kom er aan. Powerpoint deed het gisteren gelukkig weer en ik heb alles verder klaargezet. Nee, wacht maar... doe ik wel. Als ik Max naar school heb gebracht rijd ik toch die kant op. Ik heb nog wel speling voor ik Femke op het kinderdagverblijf moet brengen en dan stop ik even bij dat reclamebureau.'

'Hoeveel brochures liggen er klaar? Oké, ja... je ziet me zo.'

Met een zucht gooit ze haar telefoon aan de kant. Ze wordt gek van al het geregeld en uitgerekend deze week moest Paul naar Milaan - ze had thuis wel wat support kunnen gebruiken!

Maaamamaa,' gilt Max ongeduldig vanuit de badkamer. 'Ik heb gepoept!'

Ze rent naar boven, veegt zijn billen af en doet zijn kleertjes weer goed. Snel kijkt ze op haar horloge: 8.25 uur, over 5 minuten moet Max op school zijn. Net op dat moment voelt ze een warme golf vocht in haar nek: Femke heeft over haar nieuwe topje gespuugd.

'O, nee hè, niet nu!'

Gehaast kleedt ze zich om en vliegt weer naar beneden. Ze doet Max zijn jas aan - hij werkt voor de verandering eens gelijk mee - pakt Femke uit de box en doet ook haar een jasje aan.

Met haar twee kinderen onder de arm, vier verschillende tassen en een boterham met pindakaas, rent ze de deur uit. Femke sputtert tegen terwijl ze in de MaxiCosy wordt vastgesnoerd; het kleintje vecht tegen de slaap maar zodra ze haar fopje krijgt, zakt ze gelukkig weg. Nu Max nog veilig in zijn stoeltje; ze geeft hem zijn boterham voor onderweg - klaar. Ze start en rijdt de garage uit.

Shit! Laptop vergeten... Ze rent weer terug naar binnen, pakt haar laptop en rent snel weer naar buiten. Als ze halverwege het pad is, bedenkt ze dat ze de deur nog op slot moet doen...

Hijgend komt ze weer terug bij de auto. Femke slaapt nu rustig en onderweg kletst Max haar de oren van het hoofd. Wanneer ze hem heeft afgezet op school is de rust in de auto een verademing. Ze rijdt door naar het reclamebureau en repeteert in gedachten nogmaals de verschillende onderdelen van de presentatie: het móet gewoon een knaller worden!

Op haar automatische piloot rijdt ze naar kantoor.

Femke slaapt...

Baby vergeten

Peuteren.nl is geschokt! Meerdere keren al lasen we persberichten waarin vermeld werd dat er een baby'tje dood was aangetroffen in een auto. Onlangs lasen we weer zo'n bericht... Al deze baby'tjes kwamen door oververhitting en uitdroging om het leven; hun moeder of vader had hen vergeten...

In [Amerika](#) zijn er meer gevallen bekend, maar ook in Nederland komt het voor. Toch spreekt het Openbaar Ministerie van extreme incidenten, die als uitzondering moeten worden gezien. Maar het zet wel tot denken...

Je baby vergeten is een angstscenario waar elke kersverse ouder wel eens nachtmerries van heeft. Kan zo iets je zo maar overkomen? Gezien de regelmaat waarin het plaatsvindt, lijkt het van wel. De ouders die het is overkomen hebben waarschijnlijk ook ooit gedacht: 'Mij zou zo iets nooit overkomen! Hoe kan iemand zijn kind nou vergeten? Ondenkbaar!'

Moederinstinct

In de natuur zal geen dier zijn kind onbeschermd achterlaten. Moeder en kind zijn permanent samen. Bij apen zie je dat heel sterk: een babyaapje klampt zich constant vast aan de vacht van zijn moeder en zij draagt hem tot bijna drie jaar bij zich op haar rug - dit is puur instinct. Mensen stammen af van de apen: de primaten, een groep van zeer toegewijde ouders. Van nature zou ons gedrag dus beschermend en instinctief moeten zijn.

In de biologie en psychologie wordt druk gediscussieerd over het zogenaamde moederinstinct. Ook het feminisme mengt zich graag in deze discussie. De vraag is: hebben mensen een moederinstinct of onderscheiden we ons daarin van dieren - zijn wij zo uit onze natuurlijke context gehaald dat zorgen voor ons kroost niet meer vanzelf gaat? Het antwoord luidt voorlopig: ja en nee. Ja, instincten zijn aangeboren gedrag en erfelijk bepaald, dus ook het moederinstinct - [mannen en vrouwen](#) kunnen overigens een even sterk moederinstinct hebben. Nee, wij onderscheiden ons hierin niet van dieren. Hoe kan het dan toch gebeuren dat een moeder haar kind vergeet?

Druk, druk, druk

Hoewel de gruwelijke incidenten met de baby's in Halle (2007), Baarle Nassau (2007), [Kessel-Lo](#) (2009) extreme voorbeelden zijn, is het niet denkbeeldig dat moeders vandaag de dag hun kinderen 'vergeten'.

Werkende ouders hebben een druk wisselend schema van werk, school, opvang, sport- en speelafspraken. We brengen onze kinderen bij de voor- en naschoolse opvang, het kinderdagverblijf, de oppasoma of we hebben onze zorgdagen thuis...

Hoe meer leden een gezin telt, hoe onoverzichtelijker het geheel. Kijk maar naar Daniëlle, werkende moeder met drie kinderen van 10, 8 en 2 jaar: 'Bas gaat vanaf de naschoolse opvang direct naar het voetbalveld waar hij van vijf uur tot kwart voor zes moet trainen. Marleen komt om half vijf van blokfluitles zelfstandig op de fiets naar huis en ze moet dan om zes uur weer turnen. Vandaag probeer ik dus vroeg te eten, maar Henk komt pas laat thuis van een vergadering. Normaal haalt hij Jesper van het kinderdagverblijf, maar dat moet ik nu doen. Ik zou het gemakkelijk vergeten...'

Druk, druk, druk. Werken en een gezin combineren vergt veel handigheid, een goed afgestemde agenda en veel overleg met de andere partij. Dat er in alle haast en drukte een keer een afspraak of regeling wordt vergeten is heel logisch. Maar je kind vergeten is wat anders...

Automatische piloot

Er bestaat gelukkig geen profiel van moeders die meer risico lopen hun kind te vergeten of te veronachtzamen dan andere. Wel kan er sprake zijn van een duidelijke aanleiding, bijvoorbeeld: een postnatale depressie, medicijngebruik, labiliteit of een psychische aandoening.

Een veel logischer verklaring voor het vergeten van je kind, en daarmee een risico voor alle moeders, is dat vrouwen vandaag de dag te snel, te veel, te gehaast moeten doen.

Wij kunnen nu eenmaal tien dingen tegelijk... dat is een feit - tot grote ergernis van mannen! We werken met vaste patronen, ritmes en routines. In sommige gevallen, waarin je geen tien maar twintig dingen tegelijk moet/doet, schakelt je brein over op je automatische piloot: je bent ineens thuis terwijl je je niet bewust kan herinneren de juiste straat te zijn ingeslagen. Geen punt, je bent veilig, je bent thuis.

Wanneer er echter grote veranderingen in je leven plaatsvinden - en een kind krijgen is nu eenmaal een grote verandering - dan vergt dit bewuste aanpassing van je ritme en routine.

Als daar onverwacht een verstoring in op treedt kan het zijn dat de automatische piloot het in zijn oude modus, spontaan overneemt. Je zou dan zo maar je kindje kunnen vergeten...

Sluipmoordenaar

We zijn allemaal moderne vrouwen. We willen allemaal werken, carrière maken, geld verdienen en het vooral 'leuk hebben'. We willen ook allemaal een kind...

Maar waar ligt onze prioriteit: bij ons werk of bij ons kind? Waar gaat 't om: een nieuwe handtas van Gucci, een (nog) grotere auto, een zonovergoten vakantie... of de veiligheid van je kind?

Wanneer we zonder nadenken blijven hollen gebeuren er ongelukken. [Beatrijs Smulders](#) pleit niet voor niets voor meer tijd en rust tijdens dat eerste belangrijke jaar van je baby, waarin alles om veilige hechting draait.

Peuteren.nl wil een waarschuwing geven: denk goed na bij de keuzes die je maakt. Natuurlijk zal jij je kind nooit vergeten, dat weten we ook wel! Maar tja, dat dacht die moeder in Halle ook...

En het kan toch niet zo zijn dat onze carrière een sluipmoordenaar wordt van ons kind!

Extra informatie

[Tips en adviezen om \(zoveel mogelijk proberen\) te voorkomen dat het ook jou overkomt!](#)

[Wegvallen van de rolpatronen van man en vrouw](#)

Artikelen

['Stress Top 5' Nederlandse vrouw](#)

[Scholingsplicht voor alleenstaande ouders in de bijstand](#)

Ervaringen

[We moeten onze krachten bundelen](#)

[Praat mee met andere ouders op het prikbord.](#)

Bronvermelding

Waarom vrouwen altijd praten en mannen alles beter weten, Jutta Blume, Uitgeverij BZZTôH Den Haag 2003

www.nrc.nl

Tycho Malmberg, coördinator Expertisecentrum Biologie (ECB) en redacteur onderwijs Bionieuws, NIBI - Nederlands instituut voor Biologie

Elzeline Strijker, orthopedagoog/gz-psycholoog, afdeling Jeugdgezondheidszorg GGD Midden Nederland

Drs. J.M.G. Hordijk, ontwikkelingspsycholoog

Martine Pilaar, parketvoorlichting OM Breda

